

7M-U-5699-P-29-19/22-16-4

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PRILJANO POŠTOM

02-06-2022

dana 20.....

prilozima. Primjeraka Prilozi -

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1984/21-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlenji Fellner, članova vijeća te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Roberta Marčelje iz kojeg zastupa opunomoćenik Florijan Matić, odvjetnik u Rijeci, Korzo 22, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-1091/20 od 10. veljače 2021., na sjednici vijeća održanoj 31. ožujka 2022.

presudio je

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-1091/20 od 10. veljače 2021.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda, odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio poništenje rješenja tuženika, broj: 711-I-1110-P-29-19/20-06-19 od 5. lipnja 2020., te je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.
2. Navedenim rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj počinio povredu članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa time što je propustio po pisanom pozivu tuženika priložiti odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje visine plaće prijavljene u izvješću o imovinskom stanju dužnosnika podnesenom 7. srpnja 2017. i 29. travnja 2019. s visinom plaće koja je utvrđena u postupku redovite provjere na temelju podataka pribavljenih od nadležnih tijela (točka I. izreke). Za povredu opisanu pod točkom I. tužitelju je izrečena sankcija iz članka 42. stavak 1. podstavak 2. navedenog Zakona, odnosno obustava isplata dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 2.000,00 kn koja će trajati 4 mjeseca, te će se izvršiti u četiri jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 500,00 kn.
3. Protiv pobijane presude prvostupanjskog suda tužitelj je izjavio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Smatra da prvostupanjski sud pogrešno tumači odredbu članka 30. stavak 1. točka 4. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a da tuženik samovoljno i proizvoljno tumači pravni propis koji primjenjuje. Konkretno tuženik je

zaključio da je plaća tužitelja u spornim mjesecima manja od prijavljene za više od 10% za koji propis ga tuženik nije sankcionirao opomenom već ga je tretirao pod odredbu članka 42. stavak 3. Zakona iako je tužitelj postupio sukladno odredbi članka 27. u vezi članka 10. stavak 2. Zakona i dostavio svoje očitovanje i time udovoljio svojoj zakonskoj obvezi. Stoga nije bilo potrebno da tužitelj dostavi i dokaze, jer je iz dikcije citirane zakonske norme vidljivo da veznik koji povezuje obveze dužnosnika nije "i" "ili", pa je tužitelj mogao dostaviti samo očitovanje ili samo dokaze bez očitovanja. Smatra da se u zakonskom roku očitovao i obrazložio nesrazmjere koji se odnose na visinu njegovih primanja iz kojeg razloga ga se ne može teretiti da tuženiku nije podnio izvješća s time da je naknadno došlo do promjene u prijavljenoj imovini i to njezinog smanjenja koju činjenicu u ostavljenom roku tužitelj uistinu nije prijavio, ali je to zato učinio naknadno i to po zahtjevu tuženika očitovanjem od 17. prosinca 2019. koje je dato u skladu s odredbom članka 27. navedenog Zakona, pa smatra da tuženik u konkretnom slučaju restriktivno i jednostrano tumači zakonske odredbe. Osim u "smjernicama" tuženika u Zakonu ne postoji institut niti definicija "bitne promjene imovinskog stanja" iz jednostavnog razloga što je zakonodavac nije ni definirao pa stoga ne može biti niti zakonito, a još manje ustavno samoodlučivanje tuženika da bitnu promjenu u imovini u pogledu primitka dužnosnika predstavlja promjena od najmanje 10%. Ukazuje na članak 8. stavak 2. Zakona iz kojeg proizlazi da navedenih 10% promjene tuženik treba utvrđivati u odnosu na cjelokupnu imovinu tužitelja uključujući njegovu svu prijavljenu pokretnu i nepokretnu imovinu koju je tužitelj prijavio u kom slučaju navedeno smanjenje njegove plaće u odnosu na vrijednost njegove cjelokupne prijavljene imovine je zasigurno puno manje od 10%. Odredbom članka 4. Zakona određeno je što se smatra plaćom dužnosnika, te ukazuje na odredbu članka 92. Zakona o radu i ističe da tuženik koristi termin neto plaće koja u hrvatskom zakonodavstvu ne postoji. Tužitelj nije prijavio plaću za srpanj 2017. u iznosu od 12.566,13 kn već mu je plaća iznosila 19.167,98 kn pa već iz ovog razloga pobijana odluka se ne može ispitati obzirom da se samo pribavom podataka o bruto plaći tužitelja u spornim periodima može utvrditi da li uopće i postoji razlika od 10%. Predlaže da Sud uvaži žalbu.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu smatra žalbene navode neosnovanim. U odnosu na navode tužitelja kako iz Zakona ne proizlazi definicija "bitne promjene imovinskog stanja" ističe kako su neosnovani odnosno proizlaze iz tužiteljevog nerazumijevanja ovlasti tuženika i svrhe Zakona. Upravo zbog broja zatraženih mišljenja drugih dužnosnika o navedenom pitanju tuženik je u cilju pravilnog i potpunog podnošenja izvješća o imovinskom stanju dana 24. prosinca 2018. donio smjernicu i uputu broj 711-I-1724-R-91/18-01-8 kojom je obrazložio što se u smislu navedenog Zakona smatra bitnom promjenom na imovini dužnosnika. U navedenoj smjernici, između ostalog, utvrđeno je da se bitnom promjenom smatra i promjena primanja od dužnosnika za koju se podnosi izvješće o imovinskom stanju ako se neto iznos plaće ili volonterske naknade na godišnjoj razini (zbroy mjesečnih neto plaća/volonterskih naknada na godišnjoj razini) promjeni za više od 10%. Ističe kako tužitelj ni nakon donošenja navedene smjernice koja je javno objavljena na službenim internetskim stranicama tuženika te dostavljena svim dužnosnicima i rukovodećim državnim službenicima putem njegovih korisničkih računa nije postupio u skladu s istom, te nije podnio izvješće o imovinskom stanju niti do kraja 2018., a u izvješću iz 2019. u rubrici "Primanja na mjesečnoj razini od dužnosnika za koju se podnosi izvješće o imovinskom stanju" svoja primanja ostavio je nepromijenjena u odnosu na karticu

podnesenu povodom stupanja na dužnost od 7. srpnja 2017. Iz svega jasno proizlazi kako tužitelj nije postupio sukladno svojoj temeljnoj obvezi podnošenja izvješća o imovinskom stanju povodom bitne promjene svojih primanja i to bitne promjene do koje je došlo u 2017. kada tužitelj, iako je imao na raspolaganju, nije zatražio mišljenje tuženika o navedenom kao i u 2018. kada tužitelj nije postupio sukladno dostavljenoj smjernici, a što je pravilno utvrdio i prvostupanjski sud. U odnosu na navode tužitelja da tuženik nema ovlasti tumačiti Zakon o sprječavanju sukoba interesa već da navedeno ima samo Sabor Republike Hrvatske koji je njegov donositelj tuženik ističe kako tuženik kao tijelo koje provodi predmetni Zakon ima implicitnu ovlast tumačenja navedenog Zakona. Obveze propisane člankom 8. i 9. Zakona, odnosno posljedično i obveza postupanja sukladno članku 10. i 27. Zakona su striktno i temeljne obveze koje svaki dužnosnik mora ispuniti, a subjektivni odnos dužnosnika, odnosno postojanje ili nepostojanje namjere da se počini navedena povreda kao i eventualno ispravljanje navedene povrede naknadnim upisom točnih podataka u Izvješće o imovinskom stanju ne mogu utjecati na izbor druge vrste sankcije. Činjenica da je tužitelj bio svjestan vlastitog propusta tuženik je uzeo u obzir prilikom ocjene težine i posljedica konkretne povrede radi odabira visina sankcije te je stoga istom izrekao najblažu propisanu visinu novčane sankcije, a što je vidljivo iz obrazloženja osporavane odluke. Ističe da propisano člankom 92. stavkom 4. Zakona o radu ni na koji način ne znači da tuženik nije ovlašten svojim smjernicama bitnu promjenu utvrđivati u neto iznosu posebice kad se uzme u obzir da tuženik kao jedno od sankcija propisanih člankom 42. Zakona ima i obustavu mjesečne plaće upravo neto plaće. Predlaže da Sud žalbu odbije kao neosnovanu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ocjenjujući zakonitost prvostupanjske presude u granicama razloga navedenih u žalbi ovaj Sud nalazi da je osporena presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja pravilna i zakonita kako u pogledu utvrđenih činjenica tako i u pogledu primjene materijalnog prava, te ne nalazi povreda pravila sudskog postupka, a presuda prvostupanjskog suda sadrži obrazloženje sukladno odredbi članka 60. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.).

7. I prema mišljenju ovog Suda osnovano prvostupanjski sud potvrđuje da je rješenje tuženika doneseno pravilnom primjenom i tumačenjem odredbe članka 27., a u vezi sa člankom 26. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19., dalje u tekstu: Zakon) budući tužitelj kao dužnosnik u smislu odredbe članka 3. stavak 1. točke 39. navedenog Zakona nije čak ni nakon poziva Povjerenstva u smislu odredbe članka 26. stavak 1. dostavio dokaz u odnosu na bitne promjene imovinskog stanja, konkretno promjene u visini njegove plaće u listopadu 2017., zatim u travnju i u kolovozu 2018. koju promjenu je bio u obvezi prijaviti sukladno članku 8. stavak 1. i 2. istog Zakona do isteka 2017. i do isteka 2018., slijedom čega je tuženik osnovano izrekao sankciju propisanu člankom 42. stavkom 1. podstavka 2. navedenog Zakona obustavom isplate dijela neto mjesečne plaće u utvrđenom iznosu i načinu isplate.

8. Neosnovani su žalbeni navodi u vezi smjernice i upute tuženika od 24. prosinca 2018. budući je u nadležnosti tuženika između ostalog i izrada smjernica i uputa dužnosnicima u svrhu učinkovitog sprečavanja sukoba interesa, a kako je to izričito propisano odredbom članka 30. stavak 1. alineja 4. navedenog Zakona. Neosnovano tužitelj zaključuje da se radi o prekoračenju zakonom propisanih ovlasti tuženika jer

tuženik kao tijelo koje provodi predmetni Zakon ima i ovlast tumačenja odredbi toga Zakona, pa se ne radi o nezakonitom i samovoljnom tumačenju kako to smatra tužitelj. Stoga tumačenje tužitelja mjerodavnih odredaba Zakona nije od utjecaja za drugačiju odluku u ovoj stvari jer je u navedenim smjernicama i uputama donesenim sukladno ovlasti iz članka 30. Zakona navedeno da se postotak (10%) odnosi na promjenu primanjima godišnje neto plaće. Tužitelj je u Izvješću o imovinskom stanju 2017. sam naveo podatak da prima na ime plaće iznos od 19.167,98 kn bruto odnosno iznos od 12.566,13 kn neto, pa je neosnovani žalbeni prigovor da je ovaj podatak tuženik utvrdio pogrešno. Također odredbom članka 26. stavak 1. i 2. izričito je propisano da tuženik ukoliko prilikom provjere podataka utvrdi nesklad će od dužnosnika zatražiti pisano očitovanje s potrebnim dokazima, a dužnosnik je dužan dostaviti pisano očitovanje i priložiti odgovarajuće dokaze, pa neosnovano tužitelj smatra da je dovoljno dostaviti samo pismeno očitovanje. Iz odredbe članka 27. Zakona, na koju se tužitelj poziva i pogrešno ju tumači, nedvojbeno jasno proizlazi da ukoliko dužnosnik dostavi pisano očitovanje bez dokaza ili dostavi dokaze bez pisanog očitovanja da će tuženik pokrenuti postupak, na što ispravno ukazuje i prvostupanjski sud u obrazloženju presude. Također odredbom članka 42. stavak 9. Zakona izričito je propisano da će za povredu odredbi članka 27. Zakona tuženik izreći sankciju obustave isplate dijela neto mjesečne plaće, pa pogrešno tužitelj smatra da je tuženik mogao izreći samo opomenu.

9. Kako tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost presude prvostupanjskog suda, to nije bilo osnove za uvaženje žalbe.

10. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti u cijelosti kao u izreci presude.

U Zagrebu 31. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Dokument je elektronički potpisan:
MIRJANA ČAČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
16-05-2022
13:47:01

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523133363133333830303636
L=ZAGREB
S=ČAČIĆ
G=MIRJANA
CN=MIRJANA ČAČIĆ
SN=HR73494888136.1.34

Broj zapisa: **eb308-ba1bd**

Kontrolni broj: **019ad-45273-5c5db**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRJANA ČAČIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.